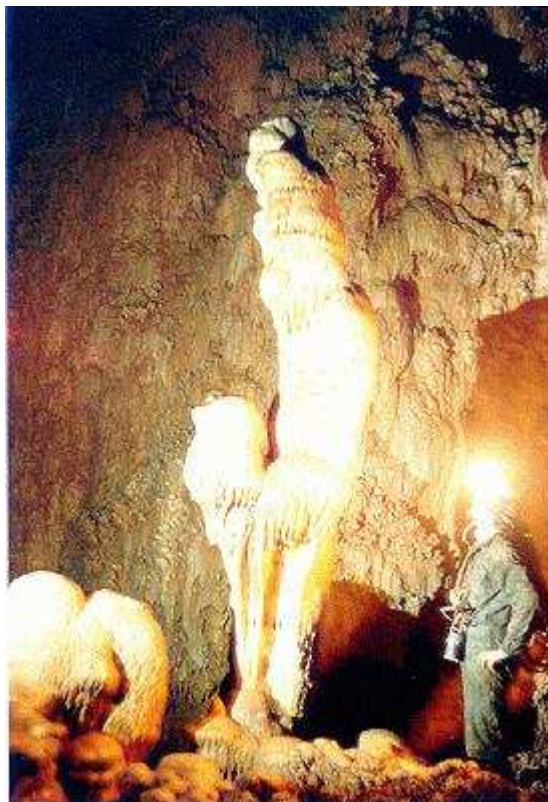

Peștera Urșilor

Cea mai spectaculoasă din punct de vedere fosilifer. Se găsește la marginea satului Chișinău, comuna Pietroasa, județul Bihor.

Peștera a fost descoperită în anul 1975, ca urmare a deschiderii artificiale a golului subteran în timpul lucrărilor de exploatare a calcarului în cariera de la Chișinău. În puțul deschis a coborât minerul Traian Curta care a parcurs galeria de acces până la Sala Mare. Prima exploatare completă a fost realizată la 20 septembrie 1975 de către cercul de speologi amatori "Speodava" din orașul dr. Petru Groza. La 16 iunie 1980, peștera intra în circuitul turistic al țării ca cea dintâi cavitate subterană amenajată la nivelul tehnicii mondiale. Recunoscându-se valoarea excepțională a peșterii, cercetătorii geologi din București și Cluj-Napoca, în colaborare cu Muzeul Țării Crișurilor din Oradea, mineri din Maramureș, muncitori din orașul dr. Petru Groza și din Oradea, un specialist în corpuri de iluminat din Timișoara au colaborat și au realizat, la Peștera Urșilor amenajările turistice, luând în același timp măsuri specifice de protecție.

La intrarea în peșteră s-a construit un frumos pavilion cu trei etaje, cuprinzând casa de bilete, sala de așteptare, un muzeu speologic și ghișeu cu obiecte artizanale, cărți. Galeria peșterii au formă aproape rectilinie sunt dispuse pe două etaje, însumând o lungime de 1500 m. Nivelul superior fosil are o lungime de 488 m și este amenajat pt. circulația turistică, iar cel inferior, temporar activ, lung de 521 m, este declarat rezervație științifică. Traseul turistic propriu-zis oferă vizitatorilor chiar de la intrare, posibilitatea de a admira o extraordinară gamă de formațiuni stalactitice și stalagmitice, variate ca mărime și forme, baldachine și gururi. Formațiuni stalactitice cum sunt aici, așa numitele baldachine, ce pot fi întâlnite în puține peșteri din lume dau un aspect fermecător peșterii. Atmosfera de basm este întregită de stalagmitile fosile, extrem de dantelate și având grosimi de peste 1m, de stalactitele excentrice, foarte rare, provocate de deplasarea coloanelor de picături alimentare, de stalactitele de tip "macaroane" ori de depunerile numite "vermiculații", printre cele mai frumoase aflate în peșterile din România.

Diversitatea stalagmitelor sub formă de statuete, pagode animale-fabuloase- lasă câmp liber imaginației fiecărui vizitator. "Mastodontul", "Draperiile din Galeria Urșilor", "Portalul", "Pagodele", "Lacul cu nuferi" sunt numai câteva din frumusețile create de natură din peșteră.

Vizita începe în Galeria Urșilor sau Galeria Oaselor, care adăpostește 1500 de piese 140 de cranii și numeroase culcușuri ale ursului de peșteră. Pe pereții acestor galerii se observă zgârieturi adânci lăsate de labele urșilor, a căror dispariție misterioasă s-ar datora, după unele presupuneri, încălzirii climei, izbucnirii unei epidemii sau, poate, unui cataclism natural care ar fi blocat ieșirile peșterii. Acest urs a dispărut cu mai bine de 15000 ani în urmă, atingea frecvent 3 m lungime.

La capătul galeriei următoare, "Emil Racoviță" se află un schelet întreg de urs expus, în poziția în care l-a surprins moartea. Fosilele altor animale dispărute în urmă cu mai multe zeci de mii de ani (o specie de capră neagră, ibexul, leul și hiena de peșteră) descoperite aici, suscită interesul specialiștilor. Galeria "Emil Racoviță" este o galerie împodobită cu numeroase stalagmite, domuri, bazine cu apă, mii de stalactite. Galeria are pereții distanțați la 10 –15 m iar bolta ei se situează la peste 10 m înălțime.

A treia galerie ce poate fi vizitată este Galeria Lumânărilor, unde te întâmpină o adevărată pădure de stalagmite de un alb imaculat și neatins de mâna omului. La capătul acestei galerii, poteca turistică își face cu greu loc prin desimea concrețiunilor și, prelungită cu un tunel articial, lung de 16m, răzbate în cele din urmă la suprafață, încheind astfel traseul vizitabil al peșterii. Traseul subteran este parcurs în 45 minute. Temperatura în peșteră oscilează tot anul în jur de 10 grade.